

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ตามทัศนะของ ผู้บังคับบัญชาและของตัวบัณฑิตเอง และเพื่อเปรียบเทียบ **ความคิดเห็นระหว่าง** ผู้บังคับบัญชาและของตัวบัณฑิตเอง เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต การศึกษา ตัวอย่างประชากรซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยบัณฑิตการศึกษา สายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน ประจำปีการศึกษา 2518 - 2520 ซึ่งปฏิบัติงานครู และไม่ได้ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจำนวน 82 คน และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่เป็นตัวอย่างประชากรดังกล่าวจำนวน 79 คน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตลอดหลักสูตร 4 ปี ของบัณฑิตที่เป็นตัวอย่างประชากร สถานภาพของบัณฑิตการศึกษา และคะแนนเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น นำข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าว มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ค่าซี และค่าที

สรุปผลการวิจัย

1. บัณฑิตที่สำเร็จในปีการศึกษา 2518 - 2520 สายวิทยาศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตปทุมวัน มีเพศหญิงและเพศชายจำนวนเท่ากัน คือ ประมาณร้อยละ 50 และศึกษาในวิชาเอกเคมี ชีววิทยาและฟิสิกส์ จำนวนวิชาเอกละเท่า ๆ กันคือ ประมาณร้อยละ 30 และวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 10 บัณฑิตเหล่านี้ได้ปฏิบัติงานสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 59 ส่วนใหญ่แล้วบัณฑิตดังกล่าวสอนในอัตรา 16 - 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และปฏิบัติงานครูสังกัดกรมสามัญศึกษาทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต การศึกษาตามทัศนะของผู้บังคับบัญชา ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิต การศึกษาตามทัศนะของบัณฑิตเอง ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

4. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชากับความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

5. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชากับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ผ่านการอบรม จาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา แต่ละด้านและ โดยส่วนรวม แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ส่วนความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชากับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ไม่ผ่านการอบรมจาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา แต่ละด้านและโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ยกเว้นด้านความรู้ และความสามารถทางวิชาการ และความสามารถพิเศษ ที่มีความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชากับความคิดเห็นของบัณฑิตแตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ผ่านการอบรม จาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษาทุกข้อทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ยกเว้นข้อที่ว่า ความสามารถในการนำวิชาการ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาโรงเรียนและสังคมให้ดีขึ้น การส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะความเป็นผู้นำ การส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด และมีเหตุผล การใช้เหตุผลและการควบคุมอารมณ์และความมั่นคงทางจิตใจ ที่ความคิดเห็นของทั้งผู้บังคับบัญชา และตัวบัณฑิตเอง ไม่แตกต่างกัน

ส่วนความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ไม่ผ่านการอบรมจาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ทุกข้อ ในด้านความรู้และความสามารถทางวิชาการ และ ความสามารถพิเศษ แตกต่างกัน

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ยกเว้นข้อที่ว่าความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ความรู้ความเข้าใจถึงการประเมินผลการสอน ความรู้ทางสถิติ และการวิจัยเบื้องต้น ความรู้ความเข้าใจในหลักจิตวิทยาของเด็กในระดับมัธยมศึกษา ความสามารถในการทำบทเรียนที่ยากให้เป็นบทเรียนที่ง่าย ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี การนำความคิดใหม่ ๆ มาช่วยปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและตัวบุคคลเองไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชากับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ไม่ผ่านการอบรมจาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ทุกข้อในด้านความสามารถทางวิธีสอน บุคลิกภาพ ทักษะติดต่ออาชีพครู และมนุษยสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ยกเว้นข้อที่ว่า ทักษะในการเตรียมและบันทึกแผนการสอน การตัดสินใจได้คือต่อสภาพการณ์ต่าง ๆ การแต่งกายและท่าทางเหมาะสมกับการเป็นครู การพูดชัดเจนและมีจังหวะ ความน่าไว้วางใจ การรักความก้าวหน้าในอาชีพครู การวางตัวให้เหมาะสมกับการเป็นครู การส่งเสริมนักเรียนตามความสามารถและความถนัด การตระเตรียมตนเองให้พร้อมอยู่เสมอในการสอน การรักษาชื่อเสียงให้กับตนเองและสถาบันที่สอนอยู่ และการประสานงานระหว่างผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชา การมีอริยาสัยน่าใจต่อคณะครูอาจารย์ในโรงเรียน การเข้าสังคมกับครูที่สอนด้วยกันในโรงเรียน การช่วยเหลือกิจกรรมพิเศษทางโรงเรียน การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม การให้คำแนะนำและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูด้วยกันในด้านวิชาการ การรักษาความสามัคคีของคณะครูในโรงเรียน การสร้างสัมพันธ์ภาพและร่วมมือของชุมชน และการสร้างความเชื่อถือและรักนับถือจากผู้ปกครอง ที่มีความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชากับบัณฑิตแตกต่างกัน

7. ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ที่ผ่านการอบรมจาก สสวท โดยส่วนรวมและทุกด้านมีความสามารถมาก และความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา กลุ่มดังกล่าว ด้านความสามารถทางบุคลิกภาพ ทักษะติดต่ออาชีพครู และมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถมาก ยกเว้นด้านความรู้และความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษและวิธีสอนและโดยส่วนรวม ที่บัณฑิตมีความเห็นว่ามีความสามารถปานกลาง และ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในด้านความรู้และความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ และวิธีสอน มีบางข้อที่ความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง แต่สูงกว่าความสามารถน้อยเพียงเล็กน้อย ได้แก่ ความรู้ทางสถิติและการวิจัยเบื้องต้น การค้นคว้าและวิจัยเพื่อหาค้นคว้าใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน ความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และความสามารถทางศิลปะและภาษา

ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ที่ไม่ผ่านการอบรมจาก สสวท โดยส่วนรวมและทุกท่าน มีความสามารถมาก ยกเว้นด้านความสามารถพิเศษ และความสามารถทางวิธีสอน ที่ผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่ามีความสามารถปานกลางและค่อนข้างความสามารถมาก และความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษากลุ่มดังกล่าว โดยส่วนรวมและทุกท่านมีความสามารถปานกลาง ยกเว้นด้าน บุคลิกภาพ และทัศนคติต่ออาชีพครู ที่บัณฑิตมีความเห็นว่ามีความสามารถมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ วิธีสอน และมนุษยสัมพันธ์ มีบางข้อที่ความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง แต่สูงกว่าความสามารถน้อยเพียงเล็กน้อย และมีความสามารถน้อย ได้แก่ ความสามารถในการนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาโรงเรียนและสังคมให้ดีขึ้น การค้นคว้าและวิจัย เพื่อหาค้นคว้าใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน ความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความสามารถทางศิลปะและภาษา และความสามารถในงานด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับงานสอน

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของตัวอย่างประชากรที่เป็นบัณฑิต เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คือต้องการผลิตบัณฑิตพิเศษสาย และพิเศษหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน และสอนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด แต่ที่ผลปรากฏว่าบัณฑิตสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย อาจจะเป็นเพราะการสอนในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลายต้องอาศัยความรู้ และความสามารถทางวิชาการอย่างมาก และผู้สอนควรมีประสบการณ์มากพอสมควร และผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่อาจจะมีเกณฑ์ว่าครูที่จะสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรจะมีประสบการณ์ การสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้อายุของบัณฑิตกับของนักเรียนในระดับนี้ แตกต่างกันไม่มากนัก อาจจะทำให้เกิดปัญหาการปกครองชั้น การวางตัวของบัณฑิต และความเชื่อถือในวิชาความรู้ของบัณฑิต และการที่จำนวนบัณฑิตที่เลือกเรียนวิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มีน้อยกว่าวิชาเอกวิทยาศาสตร์ สาขาอื่น ๆ นั้นเป็นเพราะทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ ปทุมวัน ให้สิทธิ์นักศึกษา เลือกเรียนตามความสนใจ และนักศึกษาก็มักจะสนใจเรียนสาขาใดสาขาหนึ่ง มากกว่าที่จะเรียนทั่ว ๆ ไป สำหรับอัตราการสอน เป็นไปตามอัตราของกรมสามัญศึกษา¹ ที่ว่า อาจารย์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องสอนไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตตามทัศนะของผู้บังคับบัญชา และบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กันเนื่องจาก บัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง อาจจะมีความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับความสามารถมากหรือน้อย และบัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำอาจจะมีความสามารถในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับความสามารถน้อยหรือมาก และจากการวิจัยเรื่องนี้พบว่า บัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง ปานกลางและต่ำ มีความสามารถในการปฏิบัติงานโดยส่วนรวมและทุกด้านอยู่ในระดับความสามารถมากและปานกลาง ทั้งในทัศนะของผู้บังคับบัญชา และตัวบัณฑิตเอง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า บัณฑิตผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่าง ๆ สามารถนำความรู้ความสามารถด้านวิชาการ และเนื้อหาสาระต่าง ๆ ไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนและเกิดผลดีต่องานที่ปฏิบัติอยู่ และการปฏิบัติงานของบัณฑิตเหล่านี้ เป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตเอง

¹ กรมสามัญศึกษา. "หลักเกณฑ์การกำหนดตำแหน่งข้าราชการครู,"

3. การที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับการ
 ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจจะเป็น
 เพราะบัณฑิตกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่า ตนเองมีความสามารถมาก แต่ผู้บังคับบัญชามี
 ความเห็นว่า บัณฑิตกลุ่มนี้ มีความสามารถน้อยกว่าที่บัณฑิตคิดว่าตนเองมี ทั้งนี้เนื่องจาก
 บัณฑิตยังไม่ได้ปฏิบัติงานถึงเกณฑ์ความสามารถที่ผู้บังคับบัญชากำหนดไว้ ส่วนบัณฑิตอีก
 กลุ่มหนึ่ง อาจจะไม่ยอมตน คิดว่าความสามารถยังไม่สูงพอ แต่ผลการปฏิบัติงานก็เป็น
 พอใจของผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้เนื่องจากบัณฑิตได้ปฏิบัติงานถึงเกณฑ์ความสามารถที่ผู้บังคับ
 บัญชากำหนดไว้ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ เจริญพงษ์¹

4. การที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ผ่านการ
 อบรมจาก สสวท เกี่ยวกับการสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา แต่ละ
 ด้าน และโดยส่วนรวม แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะจากผลการวิจัย ความคิดเห็น
 ของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับการสามารถในการปฏิบัติงาน
 ของบัณฑิตการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กัน

การที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ไม่ผ่าน
 การอบรมจาก สสวท เกี่ยวกับการสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา
 ด้านความรู้และความสามารถทางวิชาการ และความสามารถพิเศษแตกต่างกัน อาจ
 จะเป็นเพราะเหตุผลเช่นเดียวกับตอนต้น ส่วนความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความ
 คิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ด้านความสามารถทางวิธี
 การสอน ความสามารถทางบุคลิกภาพ ความสามารถทางทัศนคติต่ออาชีพครู และ
 ความสามารถทางมนุษยสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าความคิดเห็นของ
 ผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับการสามารถในการปฏิบัติงาน มีความ
 สัมพันธ์กัน

5. การที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับความคิดเห็นของบัณฑิตที่ผ่านการ

¹ วิไลวรรณ เจริญพงษ์, "การติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตครูศาสตร์,

อบรมจาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตการศึกษา ทุกข้อ ทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างน่าประหลาดใจ เพราะ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับ ความคิดเห็นของบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กันในข้อต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน แต่ในข้อที่ว่า ความสามารถในการนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาโรงเรียนและสังคมให้ดีขึ้น ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับ ความคิดเห็นของบัณฑิต มีความสัมพันธ์กัน และเห็นพ้องต้องกันว่า อยู่ในระดับความสามารถปานกลาง จึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต เกี่ยวกับความสามารถข้อนี้ ไม่แตกต่างกัน

การที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับ ความคิดเห็นของบัณฑิตที่ไม่ผ่านการอบรมจาก สสวท เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงาน ทุกข้อในด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ และความสามารถพิเศษ แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับ บัณฑิต ทุกข้อในด้านต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่ในข้อที่ว่า ความรู้ทางสถิติและการวิจัยเบื้องต้น และการนำความคิดใหม่ ๆ มาช่วยปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ทั้งความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และ ความคิดเห็นของบัณฑิต มีความสัมพันธ์กัน และเห็นพ้องต้องกันว่า อยู่ในระดับความสามารถปานกลาง และการที่ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และ ความคิดเห็นของบัณฑิต เกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงาน ทุกข้อในด้านความสามารถทางวิธีการสอน ความสามารถทางบุคลิกภาพ ความสามารถทางทัศนคติต่ออาชีพครู และความสามารถทางมนุษยสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับ ความคิดเห็นของบัณฑิต ทุกข้อในด้านต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน แต่ในข้อที่ว่า ทักษะในการเตรียมและบันทึกแผนการสอน และการตัดสินใจโต้ตอบสภาพการณ์ต่าง ๆ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และ ความคิดเห็นของบัณฑิต แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา กับ ความคิดเห็นของบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยที่ผู้บังคับบัญชา เห็นว่า บัณฑิตมีความสามารถมาก แต่บัณฑิตเห็นวาทนเอง: **มีความสามารถปานกลาง** ในข้อดังกล่าว

6. จากผลการวิจัย ที่ว่า บัณฑิตที่ผ่านการอบรม และไม่ผ่านการอบรม จาก สสวท มีความสามารถในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน (ทั้งในทัศนะของผู้บังคับบัญชา และ บัณฑิต) นั้นอาจเป็นเพราะบัณฑิตเหล่านี้ ได้ศึกษาในหลักสูตรเดียวกัน และได้รับ

ความรู้และประสบการณ์อย่างเพียงพอจากมหาวิทยาลัย

7. ตามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และบัณฑิตเห็นว่าบัณฑิตมีความสามารถไม่เพียงพอ ในการปฏิบัติงาน คานต่าง ๆ แต่ละข้อดังต่อไปนี้

ก. ความรู้ทางสถิติและการวิจัยเบื้องต้น การค้นคว้าและวิจัยเพื่อหา นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน อาจเป็นเพราะจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยได้ กำหนดไว้ให้บัณฑิตมีความรู้ เพียงขั้นพื้นฐานเท่านั้น ซึ่งถ้าบัณฑิตสนใจที่จะทำการศึกษา วิจัย ก็ต้องไปศึกษาเพิ่มเติมในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น หรือศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ การที่บัณฑิตมีความรู้ค่านนี้ไม่เพียงพอจึงเป็นเหตุให้การค้นคว้าและวิจัยเพื่อหา นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการสอนมีน้อย หรือเกือบไม่มีเลย

ข. ความสามารถในการนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาโรงเรียนและสังคมให้ดีขึ้น อาจเป็นเพราะบัณฑิตไม่สามารถนำความรู้ที่ตน มีอยู่นั้นไปเชื่อมโยงหรือประยุกต์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบและตัวบัณฑิต เองอาจจะมีความรู้ความเข้าใจในวิชาการไม่ถ่องแท้ หรือลึกซึ้ง พอที่จะใช้เป็นเครื่องมือ วิเคราะห์เหตุและผลเพื่อประกอบการพิจารณาปัญหาต่าง ๆ

ค. ความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อาจเป็นเพราะ บัณฑิตขาดทักษะและประสบการณ์ หรือขาดความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรม ตลอด จนอาจจะขาดความร่วมมือจากครูร่วมงานและฝ่ายบริหารของโรงเรียน

ง. ความสามารถทางศิลป์และภาษา อาจเป็นเพราะในขณะที่บัณฑิตยัง ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น สนใจค่านนั้นน้อยไป หรือขาดทักษะในการปฏิบัติ

จ. ความสามารถในงานค่านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับงานสอน เช่น ลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี และรักษาคินแดน อาจเป็นเพราะบัณฑิตขาดความรู้และประสบการณ์ ค่านนี้ แต่บัณฑิตสามารถเข้ารับการศึกษาอบรมเพิ่มเติม จากสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ งานค่านนี้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ควรจะรับผลการวิจัยนี้ไว้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต และการสอนของอาจารย์เกี่ยวกับด้านต่าง ๆ ดังโคกดาวแล้ว คือ ความรู้ทางสถิติและการวิจัยเบื้องต้น การค้นคว้า และการวิจัยเพื่อหาแนวกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน ความสามารถในการนำวิชาการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาโรงเรียนและสังคมให้ดีขึ้น ความสามารถในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความสามารถทางศิลปะและภาษา และความสามารถในงานด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับงานสอน
2. ทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และวิทยาเขตอื่น ๆ ควรจะสนับสนุนให้มีการวิจัยในแนวเดียวกันนี้ ในสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อข้อมูลที่ได้นำมาใช้เป็นแนวทางปรับปรุงหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ถ้าจะมีการวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ ควรปรับปรุงคานกลุ่มตัวอย่าง ควรใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีจำนวนมาก เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่เที่ยงตรง คานแบบสอบถาม ควรเพิ่มจำนวนข้อคำถามขึ้นในแต่ละคาน เพื่อจะได้ความเชื่อมั่นมากขึ้น และข้อความที่ไขไม่ควรถามตรงเกินไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย